

Meester, help! Wij vergaan!

Bemoediging van de week aflevering 256

Trekt U het zich niet aan, Heer?

Golven slaan over de boot,

water stijgt tot aan de lippen,

het nat voelt aan als groot verdriet,

Heer, ziet U dit alles dan niet?

Lieve mensen,

Het verhaal in Marcus 4: 35 – 41 (NBV) is een van de mooiste kinderverhalen uit de Bijbel. Groot en klein kunnen zich herkennen in de bange discipelen. Ze gingen moedig op pad met Jezus, maar wat maakten ze mee: hoge golven, de dreiging te verdrinken in onstuimige water, en een slapende Jezus te midden van dit tumult. Ze riepen het uit: ‘Trekt U het zich niet aan, Heer? Wij vergaan!’

Je hebt het verhaal vast al vaak gehoord.

Deze keer wil ik het verhaal zelf meemaken en samen met jou in die boot stappen. Wat heeft dit verhaal ons te vertellen en hoe kan het juist zeggingskracht krijgen in dagen dat wij denken dat we te maken hebben met een slapende Jezus? Een Jezus, die ons niet hoort...

Toen we zo pas van de kant af voeren, waren we vol van geloof en zekerheid. We hadden er alle vertrouwen in dat we veilig de overkant zouden bereiken. Onze ervaring als schippers, onze sterke spieren, wij waren immers niet de eersten de besten! Daarom was het geen enkel punt dat Jezus zich terugtrok en ging slapen. Daar raakten wij niet van in paniek. Welnee.....!

Maar niemand van ons had erop gerekend dat we ooit in ons leven in zo'n storm terecht zouden komen! Dit was zo heftig dat het al onze zeemanskunst te boven ging! Menig keer, terwijl mijn emmer het water uit de boot hoosde, keek ik naar dat achterdek, waar Jezus lag. Dat hij nog slapen kon. We konden elkaar nauwelijks meer verstaan, zoveel lawaai was er om ons heen vanwege het natuurgeweld.

Toen kwam de twijfel, de onrust of wij deze storm wel de baas konden? Ik zag dat er een paar grauw-groen van kleur over de reling hingen. Zelfs Petrus en Johannes hadden een onrustige blik. Ik voelde hoe de wind me te pakken kreeg en ik me ter nauwernood nog kon vastgrijpen aan de reling van het achterdek. Hier, op dit hachelijke moment was er niemand dichterbij me dan die slapende Heer. Wat had ik aan een slapende vriend? Ik hield het niet meer, maar schreeuwde ‘Jezus!!!!’ Ik schreeuwde Hem wakker!

Jezus heeft ons geen kalme reis beloofd. Hij heeft ook niet tegen ons gezegd: “Volg Mij en er zal je niets meer overkomen dat vervelend is, of pijnlijk, of niet te begrijpen..”. Hij heeft wel gezegd: “Volg Mij en je zult uit de duisternis geleid worden in het licht!” Jezus is de leidsman ten leven. Wie Jezus volgt, gaat soms door diepten en gevaren heen, maar komt uit bij de overwinning. Bij het leven, het LEVEN dat zelfs door de dood niet vernietigd kan worden

Jezus heeft ook gezegd: “Ik ben met je, alle dagen van je leven!” En dat is Hij dus ook als Hij midden in de storm slaapt in dat ene hoekje van ons bestaan!

De vraag is hoeveel wij groeien in geloof en in vertrouwen, als we nooit iets meemaken. Als nooit een flinke storm, of harde tegenwind, je doet vechten en gaan tot het uiterste. Je leert zoveel meer over de Heiland, juist als je met Hem in zwaar weer belandt. Kijk maar:

Daar staan we dan: De storm is levensgevaarlijk en we vechten voor ons leven. Met de voeten in het koude water zien we dat ons schip steeds meer water maakt. Nog even en de boot zal naar de diepte zakken en wij zullen verdrinken. Voor de zoveelste keer kijken we angstig naar Jezus, de Heiland die daar maar rustig op het achterdek ligt te slapen.

Hebben wij nog een poosje glimlachend gedacht dat wij Hem een dienst bewezen door Hem te laten slapen op het achterdek, nu kijken we niet begrijpend naar Hem. Wat moeten we toch met een slapende Jezus op het moment dat je denkt ten onder te gaan?

Een slapende God... Hoe bizar is dat. Waarom is deze geschiedenis toch op deze manier aan ons verteld? Omdat het zo gebeurd is, daarom wordt het zo verteld. Maar wáárom confronteert onze God ons met een slapende Jezus, een slapende God? De discipelen wisten uit de psalmen dat ‘onze Heer niet sluimert of slaapt’ (Psalm 121) Waarom is God hier in een ‘slaper in nood’ veranderd, terwijl Elia juist met die slapende Baäl zo de spot dreef: “Roep harder, want uw god slaapt wellicht...” (1 Koningen 18: 27) Jezus slaapt en als we eerlijk zijn, oprecht zoekend dan is het moeilijk om in Gods Woord te lezen over Jezus die tijdens die heftige storm ligt te slapen. Deze gedachte sluit zo sterk aan bij veel gevoelens van Gods kinderen die heftige stormen meemaken: het lijkt wel alsof Jezus geen oog en oor heeft voor jouw nood.

“Trekt U het zich niet aan, Meester wij vergaan!” Hoe herkenbaar voor ons als gelovigen die met Jezus onderweg zijn naar de overkant? U gaf opdracht en moet je nu eens zien waar we in terecht zijn gekomen... De nood kan je letterlijk tot aan je lippen staan. “Ik verga, Heer en U slaapt daar maar wat... U doet niets met mij of voor mij om deze teloorgang te keren. Zelfs Uw naam gaat straks met mij ten onder. Vergis ik me dan zo? Het lijkt alsof U er zich niets van aantrekt.

Terwijl we het meemaken, trekt mijn laatste schreeuw ‘Jezus!!!’ ook de andere discipelen mee: Ze stuiven op Jezus af, schudden, trekken en schreeuwen tegen Hem: ‘Meester, wordt wakker, we vergaan!’

Het vervolg van dit verhaal is je bekend: Jezus wordt wakker, Hij stilt de storm en regeert over het meer. In ons verhaal, laten we ons uitgeput en met diep ontzag op een natte vlonder zakken. Als Hij ons aankijkt, kunnen wij Hem niet aankijken. Een complete verwarring houdt ons in bedwang, terwijl Hij zegt: “Waarom zijn jullie zo bang? Geloven jullie Mij nog steeds niet?”

Ai, wat pijnlijk! Wat is het stil geworden in die boot van ons. De grootheid van de ontwaakte, opgestane Jezus, is overweldigend

Twee woorden, die vlak voor deze geschiedenis staan hielpen me op weg. In vers 33 zegt Jezus dat Hij zijn woorden geeft aan de schare, voor zover ze hem kunnen begrijpen... Maar aan de discipelen leert Hij alles. Hij 'verklaart' de discipelen al de geheimenissen in bijvoorbeeld de gelijkenissen. Voel je het verschil tussen de schare die aanneemt en de discipelen die zich dingen eigen moeten maken?

Vraag jezelf eens af, waar jij staat in je omgang met de Heer? Lees je het verhaal als iemand uit de schare of wil je bij de leerlingen van Jezus horen? Zij verwerven op een wonderlijke manier inzicht dat meestal in de schare niet gevonden wordt.

Als je een discipel wil zijn van Jezus, gaat het onderwijs dieper. Dan zit je soms in die boot en dan kan het zijn dat je een les van Jezus leert, op een hele stormachtige manier, met natte voeten, met een slapende Heer en op een uiterste grens van uitputting. Maar... je komt niet om! Hij heeft ons geen kalme reis beloofd, wel een behouden aankomst.

Toch echt iets om over na te denken! Mag de Heer je zegenen en bemoedigen met deze woorden!

En... maak Hem wakker als het water je tot aan de lippen staat!

Met liefs, Gerry

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze teksbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)